

Sygn. akt IV U 88/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Zamościu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Sylwia Żukowska

Protokolant: starszy sekr. sądowy Teresa Momot

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2015 roku w Zamościu

na rozprawie

sprawy z wniosku J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 19 stycznia 2015 roku **znak:** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na rzecz wnioskodawcy J. G. kwotę 15330 (piętnaście tysięcy trzysta trzydzieści) złotych tytułem jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 9 października 2014 roku.

Sygn. akt IV U 88/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 19 stycznia 2015 roku znak: (...) pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania wnioskodawcy J. G. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r., Nr 167, poz. 1322 ze zm.). Organ rentowy wskazał, iż zdarzenie, któremu uległ wnioskodawca w dniu 9 października 2014 roku nie uznane zostało za wypadek przy pracy, z uwagi na rozbieżności dotyczące daty wypadku podanej w dokumentacji wypadkowej z datą wskazaną w dokumentacji lekarskiej. Z protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy wynika, iż zdarzenie miało miejsce w dniu 9 października 2014 roku, zaś z zaświadczenia o stanie zdrowia z dnia 31 grudnia 2014 roku oraz zaświadczenia lekarskiego z dnia 27 listopada 2014 roku wynika, iż miało ono miejsce w dniu 10 października 2014 roku (k. 14 akt rentowych - decyzja).

Wnioskodawca J. G. w odwołaniu od powyższej decyzji z dnia 30 stycznia 2015 roku wniósł o jej zmianę i przyznanie mu jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. Podniósł, iż wypadkowi uległ w dniu 9 października 2014 roku, około godz. 16:10 roku, natomiast na Izbę Przyjęć Szpitala w Ł. zgłosił się w dniu 10 października 2014 roku, o godz. 4:30 (k. 1- odwołanie).

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie.

Organ rentowy podniósł, iż zgodnie z art.3 ust.1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 167, poz. 1322 ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się zdarzenie nagle wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą. Zgodnie zaś z treścią art. 22 ust.1 powołanej ustawy, Zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego m. in. gdy protokół powypadkowy lub karta wypadku zawiera stwierdzenia bezpodstawne.

Wnioskodawca jest zatrudniony w (...) T. S. w Z. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Z protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy oraz wyjaśnień złożonych przez J. G. wynika, iż wnioskodawca w dniu 9 października 2014 roku w czasie przeprowadzania kontroli stanu technicznego samochodu około godz. 16:10 przechodząc koło kabiny ciągnika poślizgnął się na nierównej i mokrej nawierzchni, w wyniku czego upadł i uderzył głową o felgę koła samochodu. Na skutek tego zdarzenia doznał złamania piramidy kości skroniowej po lewej stronie, krwiaka w obrębie komórek wyrostka sutkowatego. Natomiast z zaświadczenia o stanie zdrowia z dnia 31 grudnia 2014 roku oraz zaświadczenia lekarskiego z dnia 27 listopada 2014 roku wynika, że wnioskodawca doznał urazu w dniu 10 października 2014 roku.

Z uwagi na stwierdzone rozbieżności dotyczące daty wypadku podane w protokole ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy oraz wynikające z dokumentacji lekarskiej pozwany nie uznał tego zdarzenia za wypadek przy pracy i odmówił wnioskodawcy przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy (k. 2-2v odpowiedź na odwołanie).

Sąd Rejonowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

J. G. zatrudniony jest w (...) T. S. w Z. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. W dniu 9 października 2014 roku wnioskodawca rozpoczął pracę o godz. 16:00 od przeprowadzenia obsługi OC, aby następnie o godz. 16:30 wyruszyć w wyznaczoną trasę z Ł. do B.. W czasie sprawdzania stanu technicznego samochodu, około godz. 16:10 przechodząc koło kabiny ciągnika poślizgnął się na nierównej i mokrej nawierzchni. Tracąc równowagę, chciał przytrzymać się poręczy od schodków wejściowych do kabiny pojazdu, ale obróciło wnioskodawcę i najprawdopodobniej uderzył głową o felgę koła samochodu. Na pewien czas J. G. stracił świadomość, ponieważ nie pamięta momentu, jak znalazł się w kabinie samochodu. Po zdarzeniu wnioskodawca odczuwał mocny ból głowy i robił okład z wilgotnego ręcznika. Gdy poczuł się lepiej, pomimo, iż głowa bolała go nadal, ruszył w wyznaczoną trasę. Po upływie jakiegoś czasu poczuł krwawienie z ucha lewego. Pomimo tego dojechał do B.. Po rozładunku udał się w drogę powrotną do Ł., gdzie dojechał około godziny 4.00 dnia 10 października 2014 roku. Ponieważ wnioskodawca nadal bardzo źle się czuł, zgłosił się na Izbę Przyjęć Wojewódzkiego Szpitala (...) w Ł. (k. 44-44v – zeznania wnioskodawcy, k. 1-2 akt rentowych – protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku).

W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono u wnioskodawcy złamanie piramidy kości skroniowej po lewej stronie i krwiak w obrębie komórek lewego wyrostka sutkowatego. Po stwierdzeniu tych urazów został zatrzymany w Szpitalu w trybie natychmiastowym, gdzie przebywał do 16 października 2014 roku (k. 44v – zeznania wnioskodawcy, zaświadczenie o stanie zdrowia).

W zaświadczeniu lekarskim z dnia 27 listopada 2014 roku lekarz M. M. wpisała, iż wnioskodawca doznał urazu głowy w dniu 10 października 2014 roku, również z zaświadczenia o stanie zdrowia z dnia 31 grudnia 2014 roku wystawionego przez lekarza J. D. wynika, iż wnioskodawca doznał urazu głowy w dniu 10 października 2014 roku (akta rentowe – zaświadczenie z dnia 27 listopada 2014 roku i 31 grudnia 2014 roku).

W piśmie wniesionym w dniu 15 października 2015 roku lekarz J. D. wyjaśnił, iż podczas wizyty w dniu 24 października 2014 roku wnioskodawca poinformował go, że wypadek miał miejsce w dniu 9 października 2014 roku, co znajduje odzwierciedlenie w dokumentacji lekarskiej. Lekarz M. M. w piśmie z dnia 14 października 2015 roku wyjaśniła, iż

w zaświadczeniu z dnia 27 listopada 2014 roku błędnie wpisana została data urazu jako 10 października 2014 roku, podczas gdy prawidłowo powinna być wpisana data 9 października 2014 roku (k. 49, k. 50 – pisma).

Decyzją z dnia 19 stycznia 2015 roku pozwany organ rentowy odmówił przyznania wnioskodawcy J. G. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r., Nr 167, poz. 1322 ze zm.). Organ rentowy wskazał, iż zdarzenie, któremu uległ wnioskodawca w dniu 9 października 2014 roku nie uznane zostało za wypadek przy pracy, z uwagi na rozbieżności dotyczące daty wypadku podanej w dokumentacji wypadkowej z datą wskazaną w dokumentacji lekarskiej. Z protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy wynika, iż zdarzenie miało miejsce w dniu 9 października 2014 roku, zaś z zaświadczenia o stanie zdrowia z dnia 31 grudnia 2014 roku oraz zaświadczenia lekarskiego z dnia 27 listopada 2014 roku wynika, iż miało ono miejsce w dniu 10 października 2014 roku (k. 14 akt rentowych - decyzja).

Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy neurologa, laryngologa i chirurga, którym zlecił, po zapoznaniu się z aktami sprawy i przebadaniu skarżącego, wydanie opinii co do ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy w związku z wypadkiem przy pracy (k. 4 - postanowienie).

Biegły chirurg w swojej opinii rozpoznał u wnioskodawcy złamanie piramidy kości skroniowej i dokonując oceny następstw przebytego urazu z obszaru schorzeń chirurgicznych ustalił, iż uszczerbek na zdrowiu wynosi 5% z pkt 2 tabeli. Biegły z zakresu laryngologii w opinii z dnia 3 lipca 2015 roku rozpoznał u wnioskodawcy uraz głowy ze złamaniem kości czaszki, w tym podłużne złamanie kości skroniowej, perforacji błony bębenkowej, krwaka lewej jamy bębenkowej. W ocenie biegłego, w wyniku wypadku wnioskodawca doznał 5% uszczerbku w związku z osłabieniem słuchu ucha lewego, 2% uszczerbku za niezbyt nasilony szum bez zawrotów głowy oraz 5 % za istotne złamanie kości czaszki i podstawy czaszki bez płynotoku z pkt 2 tabeli. Biegły z zakresu neurologii rozpoznał u wnioskodawcy złamanie piramidy kości skroniowej lewej przechodzące na całą długość szwu węglowego z perforacją błony bębenkowej oraz krwakiem jamy bębenkowej lewej w następstwie urazu głowy i stwierdził, iż z neurologicznego punktu widzenia wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 9% (k. 12, k. 28, k.30, k. 32 - opinia).

Sąd w pełni podzielił opinie biegłych. Są one rzetelne, fachowe i kompletne. Zostały poprzedzone badaniem osobistym wnioskodawcy, analizą dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach sprawy. Biegli z zakresu schorzeń, jakie wystąpiły u J. G. szczegółowo opisał skutki wypadku z dnia 9 października 2014 roku.

Wnioskodawca oraz pozwany w toku postępowania nie zakwestionowali wywołanej przez sąd opinii (k. 44, k. 53).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań wnioskodawcy J. G. (k. 44-44v), opinii biegłych lekarzy chirurga, laryngologa oraz neurologa (k. 12, k. 28, k.30,k. 32), jak również na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach rentowych oraz dołączonych do akt sprawy.

Sąd obdarzył wiarą zeznania wnioskodawcy, gdyż korespondują z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w aktach sprawy, są szczerze i logiczne. Opinie biegłych są obiektywne, fachowe, rzetelne i jasne. Sąd opinie biegłych w pełni podziela.

W oparciu o powyższe - **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie wnioskodawcy J. G. jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 roku Nr 167, poz. 1322 ze zmianami) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych lub w związku z wykonywaniem przez niego czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia bądź w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji

pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Stosownie do treści art. 11 ust.1 cyt. ustawy ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Twierdzenia zaprezentowane przez pozwanego, iż doznane przez wnioskodawcę obrażenia nie były skutkiem wypadku przy pracy zaistniałym w dniu 9 października 2014 roku ze względu na rozbieżności, co do daty wypadku nie mogą się ostać. W ocenie Sądu wpisana w zaświadczeniu lekarskim oraz zaświadczeniu o stanie zdrowia data zdarzenia „10 października 2014 roku” jest wynikiem omyłki autorów tych zaświadczeń. Postępowanie dowodowe, jak już wskazano powyżej, dostarczyło bowiem wystarczających danych aby zweryfikować datę wypadku wynikającą z zaświadczeń na dzień 9 października 2014 roku. Przemawiają za tym zeznania wnioskodawcy oraz cała dokumentacja powypadkowa. Jednocześnie relacja wnioskodawcy, co do daty wypadku, daty wizyt lekarskich i wystawiania zaświadczeń o niezdolności do pracy pokrywa się ze złożoną do akt sprawy dokumentacją medyczną.

W świetle poczynionych uwag należy uznać, że zdarzenie, któremu uległ wnioskodawca miało miejsce w dniu 9 października 2014 roku i było to wypadek przy pracy. Zdarzenie zaś miało charakter nagły, wywołane zostało przyczyną zewnętrzną, leżącą poza organizmem wnioskodawcy w postaci poślizgnięcia się i uderzenia głową o felgę koła samochodu.

Na gruncie dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 12 czerwca 1975 roku o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że przyczyną zewnętrzną wypadku może być nawet niefortunny odruch pracownika – jego nieskoordynowane poruszenie się powodujące potknięcie się i upadek na gładkiej powierzchni, zaś wyłączenie przyczyny zewnętrznej przy upadku pracownika w czasie i miejscu pracy, który nastąpił w takich okolicznościach, byłoby uzasadnione tylko wtedy, gdyby istniały podstawy do ustalenia, że wypadek pracownika został spowodowany jego schorzeniem łączącym się np. ze skłonnością do omdleń lub zakłóceń równowagi (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 1980 roku III PR 33/80 niepublikowany cytowany w: P. Kierończyk „Wypadki przy pracy – orzecznictwo” , Sopot 1998, s. 270). Pogląd ten aktualny również na gruncie obowiązującej aktualnie ustawy Sąd podziela w całości.

W świetle powyższego – w ocenie Sądu - wnioskodawca uległ wypadkowi przy pracy w dniu 9 października 2014 roku.

Wnioskodawca doznał w wyniku wypadku uszczerbku na zdrowiu w myśl art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 roku Nr 1322, poz. 1322 ze zmianami), który posiłkując się opinią biegłego Sąd określił na 21% (9 % uszczerbku z powodu schorzeń neurologicznych, 5% uszczerbku w związku z osłabieniem słuchu ucha lewego, 2% uszczerbku za niezbyt nasilony szum bez zawrotów głowy oraz 5 % za istotne złamanie kości czaszki i podstawy czaszki z pkt 2 tabeli – stwierdzonego przez biegłego chirurga oraz laryngologa). Wnioskodawcy przysługuje, zatem jednorazowe odszkodowanie.

Stosownie do treści art. 12 ust.1 i art. 14 ust.9 ustawy w związku z obwieszczeniem Ministra Polityki Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 lutego 2014 roku w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy i choroby zawodowej (M.P. z 2014r., poz. 187) odszkodowanie przysługuje w wysokości 730 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu - w okresie od 1 kwietnia 2014 roku do 31 marca 2015 roku.

Wysokość odszkodowania została ustalona w oparciu o art. 12 ust. 1 i art. 14 ust. 9 ustawy o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w związku z o obwieszczeniem Ministra Polityki Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 lutego 2014 roku w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy i choroby zawodowej (M.P. z 2014r., poz. 187). Zgodnie z tym ostatnim przepisem odszkodowanie

przysługuje w wysokości 730 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w okresie od 1 kwietnia 2014 roku do 31 marca 2015 roku w związku, z czym, Sąd zasądził na rzecz J. G. kwotę 15330zł (730 zł x 21%

Mając na uwadze powyższe na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹§2 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.